

ligger i dette Tilfælde. Her foreligger ikke nogen Beslutning, men kun Tvivl og Overvejelser. Jeg indrømmer, at paa Kunstens Omraade har denne Fremstillingsmaade sin Berettigelse, sine, om jeg saa maa sige, dramatiske Forbilleder. Vi erindre jo i den Henseende adskillige Eksempler lige fra Mytologiens Dage, da Herkules stød paa Stillevejen og stulde vælge at gaa til den ene eller til den anden Side. Man har set, at man ad Kunstens Vej fremstiller den Bølgegang i Sjælen, der gaar forud for en afgørende Beslutning. Vi erindre alle, hvorledes Wessels skildrer Striden i Johan von Ehrenpreis' Sjæl, da han skulde afgøre Striden mellem Pligt og Kærlighed, og vi huske sikkert alle fra Musikkens Verden den berømte Sang, der lyder: „Jeg vil, nej jeg vil ikke!“ Det har sin Berettigelse, siger jeg, naar det gælder den dramatiske Kunsts Fremstilling. Ja, ganske vist har dette Hus for et Par Hundrede Aar siden været et Operahus, men den Tid er for længst forbi. Nu er denne Bygning bestemt til langt mere reelle og realistiske Djemed, og jeg tror derfor ikke, at nogen som helst dramatisk Fremstilling af forudgaaende Tvivl og Overvejelser og af Sjælens Kamp trænger til paa den Maade at fremlægges paa Tingets Bord, som det sker i denne Dagsorden. Jeg vil derfor tilraade de Herrer, at de i den Henseende beholde deres Tvivl og Overvejelser hos dem selv og komme frem med den Beslutning, som de virkelig ville fatte, at de rejse Bygningen og rive Stilladset væk. Det allerværste er jo dog, at der kun staaer Stilladset tilbage. Nu vil man derimod indvende, at det har virkelig været saadan ment. Det er ikke blot en dramatisk Fremstilling af de Overvejelser, der ere gaaede forud, men det er en virkelig kendsgjerning, naar man har sagt: Vi ere ude af Stand til at fatte en Beslutning, og da vi ikke formaa at vælge — enten det nu er imellem Pligt og Kærlighed eller hvilket andet Alternativ, der kan have staaet for de Herrer — saa have vi villet overlade dette Valg til Regeringen. Paa en Maade er det en Falliterklæring fra det ærede Mindretals Side, at det lægger denne Sag i Regeringens Haand og overlader den at tage Beslutning, og det er lidt ejendommeligt, forekommer det mig, fra det ærede Mindretals Side, at det netop udtrykker en saa ganske overdreven stor Tillid til Regeringen. Jeg har ingen Mistillid til den højtærede Regering, men jeg vil dog paa den anden Side betænke mig noget paa den Grad at abandonnere min fri Beslutningsret og overlade det fuldstændig til Regeringen, hvad

den i den Henseende vil beslutte. Thi jeg forudsætter naturligvis, at de Herrer Forlagsstillere ikke ved deres Henstilling til Tinget blot have villet lokke Regeringen paa Glatis og faa den ud paa en Glidebane, hvor den kunde snuble og falde. Det maa være Meningen, naar de Herrer opfordre Regeringen til at fatte den Beslutning, de ikke selv kunne tage, at de saa ogsaa ville tage Konsekvenserne deraf og følge Regeringen, saa at de, naar den tager Beslutning paa deres Vegne, have at indrette sig derefter. Men da bliver jo Spørgsmaalet: Kan Regeringen nu ogsaa stole paa, at det vil blive Følgen? Kan den virkelig være fortrøstet paa at finde denne Tilslutning fra det ærede Mindretals Side? Jeg vil nu ikke tale om, at Regeringen dog straks vilde have en vis Berettigelse til at sige: Ja, vi ere ikke tjente med at følge et Mindretal her i Salen, men jeg vil gaa ud fra, at de Herrer vandt Flertal her i Salen for deres Anskuelse. Vilde det saa være rimeligt at antage, at der, i hvad der foreligger i denne Sag indtil Dato, var et tilstrækkeligt Fingerpeg for, at Regeringen kunde vente at føre denne Beslutning igennem, som den efter Opfordring maatte tage paa de Herrerets Vegne, siden de ikke selv kunne naa dertil? Jeg vil sige, at hvad der foreligger, tyder ikke derpaa. De sige altsaa til Regeringen: Vælg nu den ene af disse Veje: enten en Forandring af Grundloven eller en Gennemførelse af de 137 Valgkreds. Lad os tage hver af disse Veje for sig og altsaa først spørge: Hvad Undvisning give de Herrer da paa, at det vil kunne lykkes at følge den første Vej, nemlig en Grundlovsforandrings Vej? Jeg vil da gøre opmærksom paa, at det allerede fremgaa af den afgivne Betænkning, at der i den Retning er gjort et Forsøg, og det fra de Herrerets egen Side, nemlig fra det ærede Medlem fra Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen). Det er berettet i Betænkningen, og da en saadan Beretning er fremkommen fra det ærede Medlem selv, er det ogsaa berettiget fra min Side at omtale, hvad der i den Henseende er passeret, saa meget mere, som den Beretning, der er givet i Betænkningen, er jeg vil ikke sige ikke korrekt, men ikke fuldstændig, og jeg skal derfor supplere Beretningen med en lille Detail, som er ret karakteristisk, fordi den belyser den Vej, som de Herrer ville tilraade Regeringen at gaa. Der er altsaa blevet gjort et Forsøg fra det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds paa at fremsætte Forslag til en Grundlovsforandring, som skulde løse denne Sag. Indholdet heraf er meddelt i Slut-